

כשאין מילים... שרים

תפילה להשבת החטופים והחטופות

אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה ובשביה, העומדים בין בים ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם, ויוציאם מצרה לרנוסה, ומאפלה לאורה, ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קריב.

תהלים קלז

על נהרות בבל,

על נהרות בבל,

שם ישבנו

גם בכינו

בזכרנו את ציון.

מגילת איכה

השיבנו יהוה אליך

ונשובה

חדש ימינו כקדם

תהלים קכא

שיר למעלות:

אשא עיני אל-ההרים, מאין יבא עזרי.

עזרי, מעם ה', עושה שמים וארץ.

אל יתן למוט רגלך; אל ינום שומרך.

הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל.

יהוה צלך, על-יד מינך.

יומם, השמש לא-יכבה; וירח בלילה

ה' ישמרך מכל-רע ישמור את-נפשך.

ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

תהילים ל"ד

מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב.

נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה.

סור מרע ועשה טוב בקש שלום וירדפהו.

קינת בארי | יגל הרוש

איכה בארי/ הפכה לקברי יום מאורי/ הפך שחורי והשחת כל פרי / ונהפך שירי עיני נובעה מים / מעמק שברי איכה תורה / ערוכה וסדורה וכל פארה / לא עמד לעזרה וביום הדרה / השחת תארי עיני נובעה מים / מעמק שברי איכה ישראל / ביום קרוא אל וחיים שואל / ומהומה קבל זקן ועולל / בדם מתגולל וחגו חלל / אויב אכזרי עיני נובעה מים / מעמק שברי	איכה אמהות / וילדות ונערות בשבי מולכות / כבימי פרעות ונפרצו גדרות / צאן ישרות ופסקו מחולות / ונגינות משוררי עיני נובעה מים / מעמק שברי ואיכה אתמה / בורא רומה עד אן אמה / תהיה מהומה עד אן קומה / תשפל אדמה ועתה קומה / להאיר נרי ובעין רחמיק / תרפא שברי ועיני הנובעת / תשקה בארי
--	--

* יגל הרוש הוא נגן, מלחין ומשורר ישראלי, המשמש כראש בית הספר למוזיקה מן המזרח "כולנא" בירוחם. מייסד "בית המדרש למקאם ופיוט". בעל תואר ראשון בנגינה על קמנצ'ה מהאקדמיה למוסיקה בירושלים. בעל תואר ראשון ושני בפילוסופיה מאוניברסיטת בן-גוריון בנגב. חוקר הקשרים של פואטיקה, מוזיקה ומיסטיקה יהודית

אֵלֵי צִיּוֹן

אֵלֵי צִיּוֹן וְעֵרִיָּה, כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירָיָה,
וְכַבְתּוּלָה חֲגוּרַת-שָׁק, עַל בְּעַל נְעוּרֶיהָ

עָלִי אֲרָמוֹן אֲשֶׁר נָטַשׁ, בְּאַשְׁמַת צֶאֱן עֲדָרֶיהָ,
וְעַל בִּיאַת מְחַרְפֵּי אֵל, בְּתוֹךְ מִקְדָּשׁ חֲדָרֶיהָ.
עָלִי גְלוּת מְשֻׁרְתִּי אֵל, נְעִימִי שִׁיר זְמֵרֶיהָ,
וְעַל דָּמָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ כְּמוֹ מִימֵי יְאוּרִיָּה.

עָלִי הַגִּיּוֹן מְחוּלָיָה, אֲשֶׁר דָּמָם בְּעֵרִיָּה,
וְעַל וַעַד אֲשֶׁר שָׁמַם וּבִטּוֹל סִנְהֶדְרֶיהָ.
עָלִי זִבְחֵי תַמְיִידָהּ וּפְדִיּוֹנֵי בְכוֹרֶיהָ,
וְעַל חֲלוּל כָּלִי הַיֵּכֶל וּמִזְבֵּחַ קְטוּרֶיהָ.

עָלִי טַפֵּי מַלְכִיָּה בְּנֵי דָוִד גְּבִירֶיהָ,
וְעַל יָפִים אֲשֶׁר חָשַׁךְ בָּעֵת סָרוּ כְּתָרֶיהָ.
עָלִי כְבוֹד אֲשֶׁר גָּלָה בָּעֵת חֲרַבָן דְּבִירֶיהָ,
וְעַל לוֹחֵץ אֲשֶׁר לַחֵץ וְשֵׁם שְׁקִים חֲגוּרֶיהָ.

עָלִי מַחֵץ וְרֵב מַכּוֹת אֲשֶׁר הִכּוּ נְזִירֶיהָ,
וְעַל נַפּוּץ אֵלֵי סֹלַע עוֹיְלִיָּה נְעֵרֶיהָ.
עָלִי שְׁמַחַת מְשֻׁנְאִיָּה בְּשֹׁחֶקֶם עַל שְׁבָרֶיהָ,
וְעַל עֲנוּי בְּנֵי חוּרִין נְדִיבִיָּה טְהוֹרֶיהָ.

עָלִי פֶשַׁע אֲשֶׁר עָוְתָה סְלוּל דֶּרֶךְ אֲשׁוּרֶיהָ,
וְעַל צְבָאוֹת קְהֵלִיָּה שְׁזוּפִיָּה שְׁחוּרֶיהָ.
עָלִי קוֹלוֹת מְחַרְפֵּיָּה בָּעֵת רַבּוֹ פִּגְרֶיהָ,
וְעַל רִגְשַׁת מִגְדָּפִיָּה בְּתוֹךְ מִשְׁכַּן חֲצֵרֶיהָ.

עָלִי שִׁמְךָ אֲשֶׁר חָלַל בְּפִי קָמִי מִצֵּרֶיהָ,
וְעַל תַּחֵן יְצוּחוֹ לָךְ קָשׁוּב וְשִׁמְעַת אֲמֵרֶיהָ.

אֵלֵי צִיּוֹן וְעֵרִיָּה, כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירָיָה,
וְכַבְתּוּלָה חֲגוּרַת-שָׁק, עַל בְּעַל נְעוּרֶיהָ